

Legea Având O Umbră

¹ Mulțumesc, frate Kennedy. Bună seara, prieteni. Este un privilegiu să fiu aici în Binghampton în seara aceasta reprezentându-L pe Domnul nostru Isus Cristos și dragostea Lui pentru toată omenirea. Este un---un lucru ciudat pentru mine să fiu aici. Îmi programasem să merg altundeva și doar într-un moment ceva s-a întâmplat că am venit la Binghampton. Și eu nu înțeleg încă asta.

Noi tocmai ne-am întors din străinătate, din India, fiul meu și cu mine. Apoi am avut o mică adunare la Owensboro, Kentucky cu Adunările lui Dumnezeu. Și noi am fost acolo câteva seri, am venit de-acolo și erau multe locuri, așa cum știți cum este asta... Atât de mulți copii ai lui

Dumnezeu sunt bolnavi și în nevoie. Și eu, într-un fel, mi-am propus în inima mea doar să predic evanghelia un timp și să las puțin timp vindecarea; nu spun că, aș lăsa-o deoparte dar să o fac, să o fac să mă relaxez, și astfel ca eu să pot vorbi cu oamenii. De obicei sub acea ungere puternică a Duhului Sfânt... Sunt mulți dintre voi, care probabil ați fost în adunări, eu---eu sunt... cumva, are un efect groaznic asupra mea slăbindu-mă și așa mai departe. Și eu n-am avut niciodată șansa doar să dau mâna cu slujitorii și să ne cunoaștem și așa mai departe. Eu urma doar să iau un pic de timp prin jur doar într-un fel să fac cunoștință cu fiecare. Noi am putea tot atât de bine să ne cunoaștem aici; noi avem nevoie de un **timp îndelungat să ne reamintim sus acolo**. Nu-i așa? Așa că noi doar am putea tot așa de bine să ne obișnuim unul cu altul aici.

² Și de obicei în acest fel de adunări este, ei mă țin într-o cameră. Știți cum este asta. Și vin și bat la ușă, și tu ești cu tine însuși toată ziua și toată noaptea și în adunare. Și desigur, fiecare pe care-i întâlnești, tu începi să vorbești cu ei; acolo începe o viziune. Vedeți? Astfel atunci aceea doar te sfășie pentru adunarea care începe seara.

Așa că noi am luat acest timp doar pentru a merge prin jur, să vizităm frații noștri, mulți dintre ei chemând din diferite părți ale națiunii.

Și domnul Boze din Chicago... Ei au Tabernacolul Evangheliei din Chicago și apoi ei au avut arena interioară de sport acolo pentru---pentru serviciu. Și domnul Boze tocmai a venit și eu eram tocmai pe cale să merg și să-i spun: în regulă. Și el era la aeroport. Și mi-am îmbrăcat paltonul și am pornit să ies pe ușă și când am făcut-o, telefonul a sunat în casă. Și---și astfel noi am primit patru telefoane la care să putem răspunde, așa că eu doar am pășit înapoi și am ridicat telefonul și era domnul Gardner din oraș de-aici, unul dintre Oamenii de Afaceri Creștini. Și astfel eu l-am cunoscut bine și el a spus: „Vino să ai o adunare pentru noi, frate Branham.”

³ Și eu i-am spus: „Ei bine, frate Gardner, eu...” știți, am spus: „Eu tocmai merg la aeroport să-l întâlnesc pe domnul Boze pentru o adunare în Chicago sau ceva de felul acesta.” Am spus: „Eu nu știu ce vor face ei. Eu am fost oarecum într-o stare de spirit în ultimele câteva zile neștiind încotro s-o apuc.”

Și el a spus: „Ei bine, biserica noastră a postit și s-a rugat.”

Și Ceva mi-a zis: „Tu mai bine te-ai duce acolo.” Așa că iată-mă. Așa că eu---eu sunt doar într-un fel în mâinile voastre acum. Eu doar nu știu ce să fac. Și eu am venit să slujesc, să vorbesc despre Cuvântul Domnului.

Fratele nostru Smith de-aici, eu l-am întâlnit, păstorul vostru, un frate minunat. Eu nu spun asta pentru că stau la amvonul lui, ci pentru că el este. Și apoi fratele din New York, care a fost cântărețul nostru, eu l-am întâlnit mai înainte. Și întâlnind mulți dintre diferiții Oameni de Afaceri Creștini astăzi și a fost un timp măreț de când am venit în Binghampton în ultimele două zile.

Și eu am iubit întotdeauna New Yorkul. Mie îmi place New Yorkul. Este unul din statele mele favorite din uniune. Și eu---eu m-am gândit că într-o zi mi-ar place să locuiesc aici lângă unul din aceste lacuri.

4 Când eram un băiețuș... Mie---mie îmi place să vânez și convertirea n-a scos asta niciodată din mine. Încă îmi place să vânez. Astfel eu... New Yorkul este unul din statele mele favorite. Și acum, sus în jurul Lacului Placid și sus în Adirondack, voi știți. Și eu cred că este una din cele mai frumoase grădini ale lumii, după părerea mea. Și mie îmi place vremea rece, bună. Și eu am început chiar în seara asta. Astfel noi doar... Mie îmi place asta mult într-adevăr, mai mult decât îmi place vremea caniculară din sud. Și voi oamenii de-aici sunteți amabili și eu am fost întotdeauna tratat atât de bine în New York. Unchiul meu locuiește în Plattsburg sus aici și sora soției mele locuiește în White Plains și așa că am multe lucruri în comun cu New Yorkul.

5 Prin urmare este un mare privilegiu în seara aceasta să fiu aici în această biserică minunată cu acest grup minunat de oameni să vă slujesc în Numele Domnului nostru Isus. Și eu---eu nu mă așez și fac itinerarii din cauză că adunările mele sunt uneori puțin diferite: nu, eu nu intenționez asta să fie în acel fel, ci doar, Dumnezeu tratează cu persoanele în diferite feluri. Și uneori eu am fost drept în adunări unde zece mii de oameni s-au adunat și El m-a tras deoparte către o singură persoană undeva. Și eu doar trebuia într-un fel să urmez conducerea Duhului Sfânt. Eu sunt sigur că noi toți înțelegem ca și creștini (nu-i așa?) să urmăm conducerea Duhului.

Așa că noi doar nu știm ce va avea loc. Eu sunt... Astfel eu---eu doar sunt aici. Asta-i tot. Și indiferent la ce conduce El, ei bine, aceea este direcția în care asta va merge, eu presupun.

6 Vă mulțumesc pentru amabilitatea voastră de-a veni în seara asta, seara de deschidere, pentru prima dată în acest ținut care probabil voi știți, noi putem fi doar un pic curioși și așa mai departe și haideți să scuturăm aceea de pe noi în seara asta și doar să-L lăsăm pe Domnul să ne vorbească și să ne spună ceea ce El vrea ca noi să facem. Și---și dacă El vrea ca eu să stau mai mult decât aceste două sau trei seri, aceea este în

regulă. Eu voi---eu doar voi dori să stau până când El spune: „Eu vreau ca tu să te duci altundeva, în Macedonia.” Și astfel acela este felul care îmi place mie și eu sunt sigur că noi toți facem aceea, fiind... prin a-L iubi pe Domnul Isus și a fi slujitorul Său.

Și acum, noi tocmai ne-am întors din India, de la o călătorie minunată, plină de succes. Venind acum câteva momente, când ei au început să cânte acel cântec **Crede Numai**, o, eu doar mă gândesc de câte ori acela m-a chemat la platformă în ultimii ani; de mii de ori.

⁷ Și în India noi am avut o măreață adunare. Și am predicat și am avut un serviciu de vindecare divină chiar în umbrele Vaticanului și Romei. Și în portugheză, a continuat în Lisabona, mai departe jos în Egipt și apoi în India. Unde eu---eu mă gândesc că cea mai mare audiență pe care am avut-o vreodată a fost în India. Noi nici măcar nu am putut să-i vedem. A fost estimată cam la cinci sute de mii de oameni la adunări. Așa că a fost mult mai mare decât adunarea africană unde au fost cam... O, am putea pune cam cincizeci sau șaptezeci și cinci de mii în interiorul pistei de curse, atunci nu puteai vedea în jos pe străzi și în sus și-n jos ce era... Oamenii erau acolo. Domnul nostru Isus a fost măreț pentru noi acolo. Și---și lucrul care a emoționat inima mea mai mult decât miile de vindecări și miracole pe care Domnul nostru Isus le-a făcut, a fost să văd treizeci de mii de păgâni băștinași să vină la Isus Cristos la o singură chemare la altar. Treizeci de mii de oameni care nu L-au acceptat niciodată pe Cristos mai înainte, s-au închinat la idoli și așa mai departe, au venit la Domnul Isus dintr-o dată. Acum, imaginați-vă doar cum v-ați fi simțit. Tu te-ai fi simțit ca și cum ai fi strigat sau ei bine, te-ai fi simțit oarecum religios, știți și într-un fel... foarte bine. Misionari plângând, întinși pe pământ și prin urmare a fost într-adevăr un timp minunat.

⁸ Dumnezeu ar putea să nu ne dea așa de mulți convertiți, dar El va fi cu noi aici la Binghamton. Nu credeți așa? Chiar aici, El ne iubește tot așa de mult cum îi iubește pe acei oameni de-acolo și în denominațiuni. Desigur, noi---noi nu---noi nu reprezentăm nicio denominațiune, *suntem* perfect interdenominaționali. Eu am fost...

Rudele mele dinaintea mea erau irlandezi, care erau catolici. Eu am fost convertit și m-am alăturat unei---unei biserici baptiste unde am fost autorizat și ordonat sub biserica Misionară Baptistă, într-o convenție baptistă din sud. Și apoi noi... După aceea, ei bine, eu... Domnul mi-a apărut pentru a mă ruga pentru copiii Lui și a fost un pic înțeleș greșit de biserica baptistă. Și așa că... Eu m-am gândit, sigur, dacă Dumnezeu voia ca eu să mă rog

pentru copiii Lui, El va---El desigur va avea pe cineva să creadă asta. Așa că am ajuns în contact cu poporul pentecostal și asta a fost doar cum ți-ai pune o mânășă pe mână. Acea s-a potrivit întocmai, pentru că ei au crezut în așa ceva, astfel eu eram chiar acasă.

⁹ Și eu am fost oarecum neînțeles ca băiat... Eu... Voi---voi ați citit povestea vieții mele, probabil, cum El mi-a apărut și mi-a spus: „Să nu bei sau să nu fumezi niciodată și așa mai departe...” Acum, unii dintre voi de-aici poate fumați și încă spuneți că sunteți creșt... aceea depinde de voi, vedeți, eu nu spun acele lucruri. El mi-a spus să n-o fac. Așa că eu nu trebuie să fumez sau orice și să mă pângăresc pe mine însumi în felul unui trai imoral, că este o lucrare pentru mine de făcut când ajung mai vârstă.

Și printre frații mei, eu, asociații mei, eu am fost oarecum un nepotrivit. Și apoi când m-am alăturat bisericii baptiste, ei s-au gândit că aveam un pic prea multă religie, mă gândesc. Așa că într-un fel am fost nepotrivit. Deci eu... Știți ce se spune: „Păsările cu aceleași pene...” Astfel când am ajuns aici eu---eu eram chiar acasă atunci. Așa că eu m-am simțit bine în legătură cu asta de-atunci. Și mie îmi place să am acest timp de părtășie.

¹⁰ Acum, eu cred că biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Și eu---eu cred că totul, orice trebuie bazat pe biblie, orice subiect, orice poate fi asta. Este... Și oamenii de multe ori diferă de mine, vai, dar aceea nu mă deranjează. Eu---eu---eu îi iubesc doar la fel. Vedeți? Și ei încă sunt frații și surorile mele și eu nu mă cert cu nimeni.

Și eu doar am fost găzduit în India, unde șaptesprezece religii diferite anticreștine s-a întâlnit cu mine în tem... Sikh... templul Jains. Și sunt șaptesprezece religii diferite, anticriste. O, eu nu m-am certat deloc cu ei. Eu doar i-am lăsat să le exprime pe ale lor și apoi Domnul a adevărit despre ceea ce vorbeam eu în acea seară. Astfel că mii de ori mii și mii din ei au venit la Isus Cristos în acea singură---singură adunare. Voi vedeți? Deci este lucrul...

¹¹ Un om poate face o declarație; el poate fi greșit pentru că este doar un om. Noi toți suntem supuși greșelilor. Dar când Dumnezeu face o declarație, aceea este adevărul. Vedeți? Acela este---acela este adevărul.

Și acum, până când ne familiarizăm și vedem ce vrea Domnul ca noi să facem, eu simt dacă noi doar am citi ceva din Cuvântul Lui și să vorbim despre Acela în seara asta... Noi nu vrem să vă ținem prea mult timp în adunările de seară. Domnul poate să ne dea un serviciu măreț de

evangelizare. El ne poate da un serviciu de vindecare. Noi nu știm. Orice face El, noi vom spune: „Amin, scumpe Domn, aceea este bine.”

Acum, sunt mulți, oricare din noi este în stare să țină o Biblie ar putea s-o deschidă în felul acesta, dar nu este nimeni care cu adevărat o poate deschide decât Domnul. Înțelegeți? Căci voi vă amintiți în viziunea din Apocalipsa, că el a văzut pe Unul care stă pe tron? El avea Cartea în mână. Și niciun om din cer sau de pe pământ sau de sub pământ nu era vrednic să ia Cartea sau chiar să privească în Ea sau să deschidă pecetea Ei. Și un Miel care a fost înjunghiat de la întemeierea lumii a venit și a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui care stă pe un tron și a deschis-o și a rupt Pecetea, căci El era vrednic și acela este Mielul lui Dumnezeu, autorul acestei Cărți. Așa că, înainte ca noi să încercăm s-o deschidem, să vorbim cu autorul acestei Cărți în timp ce ne aplecăm capetele.

¹² Bunul nostru Tată iubitor, venim la Tine în seara aceasta în umilința duhului și ne cerem iertare pentru păcatele noastre așa cum Tu, prin mila Ta vrei să fii bun față de noi să ne ierți de toate păcatele noastre și fărădelegile noastre. Și acum, Tată ceresc, cerem aceasta și ne apropiem prin Numele Domnului Isus, căci noi nu avem nicio altă cale de asigurare. Dar El ne-a spus: „Orice veți cere Tatălui în Numele Meu, aceea voi face Eu.” Atunci noi suntem siguri să avem un---un pic de timp cu Tine, dacă noi doar vom cere în Numele Lui, noi știm că Tu vei asculta.

Deci, Tată, noi ne rugăm acum ca în Numele Lui, Tu să ne ierți pe fiecare din noi de păcatele și fărădelegile noastre împotriva Ta. Și dacă este vreun păcat în viețile noastre, scoate-l afară, Tată. Noi---noi nu vrem să fie acolo, căci asta doar va corupe a noastră---a noastră călătorie aici pe pământ și noi vom eșua la sfârșit. Astfel ne rugăm ca Tu să ne ierți de orice slăbiciune de-a noastră și să lași Sângele Fiului Tău, Domnul Isus, să ne curețe în seara aceasta de toată nedreptatea.

Binecuvântează această bisericuță, Tată, membrii, păstorul, toți lucrătorii ei și bisericile care sunt reprezentate aici. Binecuvântează orașele, Tată de-aici și din jurul lor.

¹³ Și ne rugăm ca Tu să trimiți Duhul Sfânt și fie ca El să meargă prin aceste orașe și să le cerceteze amănunțit și să pună un semn pe oameni. Acordă asta, Tată. Fie ca acesta să fie un timp de marcă și separare printre oamenii Tăi, ca oamenii care au o dorință în inima lor să Te slujească să poată veni aproape de Tine. Fie ca inimile sfinților să fie umplute cu Duhul Sfânt. Acordă asta. Și fie ca păcătoșii să afle har de iertare la altarul inimii lor. Acordă asta, Doamne.

Acum, dacă asta este voia Ta să avem servicii, vindecarea bolnavilor sau orice ai avea Tu pentru noi să facem, înfăptuiește aceea pentru noi, Doamne; dă-ne mărturie despre asta, vino și arată-ne. Noi suntem chiar aici, Tată, mișcându-ne încet și așteptând să vedem ce vei face Tu.

Acum, noi încredințăm toate aceste lucruri, aceste binecuvântări în mâinile Tale. Și acum, vino, Doamne Isuse și ia Cuvântul. Fie ca Duhul Sfânt să-L ducă la fiecare inimă doar așa cum avem noi nevoie în seara aceasta. Și când plecăm, fie ca noi să spunem ca acei din vechime care veneau din Emaus: „Nu ne ardeau inimile înăuntrul nostru din cauză că Domnul Isus ne vorbea?” Căci noi cerem asta în Numele Lui și pentru gloria Lui. Amin.

¹⁴ Este un lucru nou-nouț pentru mine să încep învățătură din Cuvânt. Acum, cu câțiva ani în urmă, ca păstor la tabernacol, ca slujitor baptist, noi obișnuiam să avem clase mărețe și noi parcurgeam poate o serie de subiecte timp de un---un an întreg: începea în Cartea Genezei și doar legăm biblia laolaltă. Și începea în Cartea Exodului și o ducea la Cartea lui Daniel, oriunde. Și poate la Cartea Apocalipsei și doar lua biblia întreagă unde ea... de la un loc la alt loc. Și tot Cuvântul lui Dumnezeu este scris prin inspirație. Nu este nicio contradicție în întreaga biblie. Dacă este, eu vreau s-o văd. Nu este nimic acolo înăuntru care este scris care nu poate fi îndreptat de Cuvântul lui Dumnezeu, dacă este pus corect la locul lui. Dar noi nu vom face niciodată asta prin---prin înțelegerea omului. Duhul Sfânt a scris biblia. Și Duhul Sfânt este Singurul care poate interpreta biblia. Și El ne-o va da nouă așa cum avem noi nevoie.

¹⁵ Acum, în scriptura din seara aceasta, la care eu mă gândeam venind aici era o---să citesc ceva și să învăț puțin, cu voia Domnului din Cartea Evrei. Unul din locurile mele preferate în scriptură este această Carte măreață pentru că ea este o---este o separare.

Și acum, în capitoul al 10-lea, noi vom începe și vom citi doar puțin timp și să vedem ce Duhul Sfânt are pentru noi, încrezându-ne că El va binecuvânta fiecare inimă a fiecărui credincios și dacă este vreun necredincios, că ei vor deveni credincioși în seara aceasta.

Acum, această Carte măreață a Cărții Evreilor, desigur învățații au opinii diferite despre Ea cine a scris-o. Pentru mine însumi, ea îmi sună ca și cum Ea a fost scrierea Sfântului Pavel. Sună ca felul său---său, felul în care el s-a apropiat de evanghelie. Acum, aici înăuntru el scrie evreilor, dat

fiind că evreii au trăit sub lege, este un lucru bun să începem drept aici pentru că se începe:

... legea având o umbră a lucrurilor bune care trebuiau să vină și nu adevărata imagine a acelor lucruri, nu pot face niciodată perfect pe cel ce venea cu acele jertfe care au fost oferite an după an continuu.

16 Acum: „**Legea având o umbră**” de multe ori ați auzit oamenii că se referă la al 23-lea Psalm spunând: „Da, deși eu umblu prin umbrele întunecate sau valea întune...” Noi întotdeauna folosim acolo un „întunecat”; nu este așa. Înțelegeți? Valea umbrei, nu umbrele întunecate sau valea întunecată; este valea umbrei morții. Acum, arătând că dacă ea are o umbră trebuie să fie un anumit procent de lumină sau nu s-ar face o umbră. Astfel în moarte însăși este doar o umbră, cu alte cuvinte este o sperietoare de ciori pentru credincios încercând să-l sperie când este destulă lumină amestecată cu ea ca să arate că există o lumină undeva. Și acum, „legea având o umbră a lucrurilor care vin...”

17 În al 12-lea capitol din Apocalipsa noi vom citi unde femeia a apărut în cer și ea era în dureri să dea naștere unui Copil și luna era sub picioarele ei și soarele era la capul ei. Acum... Acea reprezenta legea. Biserica, desigur era... Femeia era biserica și luna sub picioarele ei reprezenta legea și soarele la capul ei a reprezentat perioada de timp a harului. Și luna este umbra soarelui. Luna și soarele reprezintă pe Cristos și biserica. Cu alte cuvinte, luna și soarele sunt soț și soție, căci atunci când---luna, doar oglindește umbra soarelui. Soarele strălucește peste lună; și îi dă, oglindește lumina pe pământ când este întuneric.

18 Acum, așa cum Cristos a plecat, ca soarele când apune, luna răsare să dea lumină până când soarele revine. Dar când soarele revine, luna doar dispare și soarele face lumina. Și acela este același lucru cu legea și harul. Legea trebuia să reflecte, sau *trebuia să fie* umbra luminii până ce Lumina a venit și Lumina a fost Domnul Isus. Și legea s-a stins (Vedeți?), când Lumina a luat locul ei. Acum, dar luna înăuntrul acolo, era destul în reflecție să reflecte lumina, arătând că era o speranță și un loc binecuvântat de mers după ce viața s-a terminat, căci legea a oglindit aceea în Lumina evangheliei. Acum, luna trebuie să dea lumină în timp ce este întuneric, în absența soarelui.

19 Și acum, biserica trebuie să dea Lumina, o lumină mai mică în absența Domnului. Și atunci când lumina lunii strălucește și soarele vine la lună, ele amândouă se contopesc împreună și fac o singură lumină așa va

fi când Domnul Isus se întoarce. Lumina pe care biserica a oglindit-o... Și același Isus, aceleași lucrări, aceeași Lumină, același lucru pe care l-a făcut El când era aici pe pământ este reflectat prin biserica Lui arătând că El trăiește undeva.

Când mă uit afară în seara asta și pot vedea luna care strălucește sau o stea care strălucește, cu o lumină mai mică, când eu pot vedea aceea, ea este o garanție a unui lucru: soarele strălucește pe undeva. Așa este!

²⁰ Nu demult, acum câțiva ani, eu păstoream biserica baptistă din Milltown. Și mergeam acasă noaptea la niște prieteni cu care stăteam, departe în ținut. Și noi treceam pe lângă un tufiș bătrân de cedru, să trecem sus peste deal. Și departe jos în Indiana de sud se întinde ținutul nostru deluros cum aveți voi aici. Și acolo obișnuia să fie o privighetoare. Cred că voi le aveți aici. Și ele... Ele cântau toată noaptea și mie chiar îmi place să ascult acea pasăre. Și așa cum treceam noaptea pe-acolo, am auzit-o; ea cânta toată noaptea. Și eu am observat într-o noapte înnorată că ea cânta un timp, apoi se oprea un timp. Apoi ea cânta pentru puțin timp și se oprea puțin timp și apoi după puțin timp ea își dădea drumul și cânta iarăși. Așa că am ajuns să studiez natura privighetorii. Și ea stă noaptea privind spre cer. Și așa cum privește în sus în acel fel, ea urmărește stelele și când nu poate vedea nimic, nu cântă, dar când putea vedea o stea strălucind, privea drept la acea stea și începea să cânte. M-am gândit: „Ce lecție!” Acolo sunteți.

²¹ Căci dacă eu aș putea merge afară în seara asta și să întreb steaua, „Mică stea, ce te face să strălucești?”

Dacă steluța ar putea să-mi răspundă, mi-ar spune: „Frate Branham, nu eu strălucesc; soarele care strălucește peste mine mă face să strălucesc.”

Acela este felul cu orice creștin născut din nou, când ei dau o viață de mărturie sau fac așa ceva în felul acela, își dau mărturia lor, trăind o viață pentru Cristos. Nu este persoana; este Duhul Sfânt reflectând înapoi Lumina Lui peste persoană, făcându-l o Lumină, să strălucească.

Atâta timp cât acea privighetoare putea vedea o singură stea strălucind, ea va cânta. Și eu... Scuzați această expresie. Dar atâta timp cât eu pot auzi un „Amin!” bun, din inimă din când în când, eu știu că Cristos trăiește încă și domnește în biserica Lui. Când poți auzi ceva care reflectă ceva despre evanghelie, o reflecție înapoi, venind înapoi...

O, cum poți tu să-L urmărești pe Dumnezeu doar urmărind elementele naturii!

22 Aici cu ceva timp în urmă, eram sus în munți și eu treceam pe lângă un izvor vechi din care eu beau întotdeauna când ajung acolo sus. Și acesta era cel mai fericit izvor pe care l-am văzut vreodată în viața mea. El doar clipea, se învoluta, clipea, susura tot timpul. Și m-am gândit: „Izvorașule, ce te face așa de fericit? De ce te învolutezi și sari în sus tot timpul?” M-am gândit: „Poate pentru că cerbii beau din tine, aceea este ce te face să clipești și să sari.”

Dacă el ar fi putut vorbi, mi-ar fi spus: „Nu, frate Branham, nu de aceea sar eu.”

I-am spus: „Ei bine, acum, poate pentru că ursul vine din când în când și bea din tine; poate aceea este ce te face să te învolutezi și să sari.” Dacă el putea vorbi înapoi, ar spune: „Nu, frate Branham.”

Eu i-am spus: „Ei bine, poate asta este pentru că eu beau din tine, te-a făcut să clipești și să sari.”

El ar zice: „Nu, nu este aceea.”

Eu i-am spus: „Ei bine, ce te face atât de fericit și sari tot timpul?”

Dacă el ar fi putut vorbi, mi-ar fi spus: „Frate Branham, motivul că eu sar, nu sunt eu; este ceva în spatele meu care mă împinge făcându-mă să sar.” Și aceea este---forța apei care presează în sus.

23 Și astfel este fiecare bărbat și femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu, nu este că tu devii schimbat, este ceva în legătură cu tine că Ceva s-a mutat în tine, te-a făcut o persoană diferită. Tu privești viața diferit; privești lucrurile diferit. Nu ești tu care te învolutezi. Este Ceva în interiorul tău care împinge aceea afară. Este Cristos care împinge afară mărturia și viața. Și acelea toate se întorc înapoi la Cristos.

„Legea având o umbră a lucrurilor viitoare nu putea face perfect pe cel ce venea.” Despre ce subiect vorbea Pavel aici? Desăvârșire. Dumnezeu cere desăvârșire. Nimeni nu putea veni vreodată în cer, numai dacă era perfect. Acum stați liniștiți doar un minut. Ascultați. Desăvârșit. Voi trebuie să fiți desăvârșiți. Și totuși scriptura spune că nimeni nu este desăvârșit. Deci dacă tu trebuie să fii desăvârșit ca să vii în cer, atunci... Și scriptura spune că nimeni nu este desăvârșit și noi toți am păcătuit și suntem lipsiți de gloria lui Dumnezeu cum vom intra noi vreodată în locul de locuit și locuință a lui Dumnezeu, când El cere perfecțiune? Isus a spus, eu cred, în predica de pe munte, El a spus: „Fiți voi de aceea desăvârșiți

chiar cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit.” Gândiți-vă la perfecțiunea pe care Dumnezeu o cere de la persoană: o desăvârșire.

²⁴ Când păcatul a fost prima oară în grădina Edenului, omul a fost într-o stare perfectă până când el a căzut și atunci el și-a pierdut perfecțiunea. El și-a pierdut moștenirea lui cu Dumnezeu, și-a pierdut a lui--a lui părtășie și a fost îndepărtat de Dumnezeu. Când eu mă gândesc la desăvârșire, atunci cum am putea noi vreodată să fim desăvârșiți?

Acum, scriitorul aici a spus: Aceste jertfe care au fost oferite în fiecare an continuu nu puteau niciodată să-l ducă pe cel ce venea spre desăvârșire.” Cerința este desăvârșire și jertfirea vieții unui animal nu putea niciodată face pe cel ce venea desăvârșit.

Viața animală, sângele animalelor: țapi, vițele și oi și așa mai departe, era sânge animal și în cursul sângelui stă viața. Viața este în celula de sânge. Viața stă în sânge.

²⁵ Aici, acum câteva săptămâni în urmă, când Sikșii sau Jainșii mai degrabă, cu ceva peste gura lor astfel ca ei să nu respire niciodată un țânțar mic. Ei credeau că dacă au înghițit un țânțar mic, l-au omorât, acela ar putea fi unele din rudele lor care s-au întors înapoi în formă de insecte. Și ei își mătură drumul așa cum se duc să fie siguri că nu calcă pe o furnică sau ceva.

Am spus: „Cum ar putea vreodată acei oameni să accepte jertfa de sânge și ei n-ar vrea nici măcar să omoare o furnică sau ei nici măcar n-ar steriliza un cuțit când ei taie unul din degetele lor într-o operație pentru că le este teamă că ar ucide un germen care era pe cuțit.” V-ați putea imagina? Am spus: „Unde stă baza religiei voastre?”

²⁶ El a spus: „Pe om.” Propria noastră bunătate, totul pe fapte, fără har. Vedeți? Totul pe bunătate, ceea ce poate face un om. Dacă un om trăiește destul de bine, el va fi Dumnezeu însuși, dacă el ar putea trăi destul de bine.

Am spus: „Ascultați. Viața stă în celula de sânge. Și fără vărsare de sânge nu există iertare de păcat; înlocuitorul nevinovat trebuie să ia locul unui păcătos vinovat.” O, vreau ca voi să înțelegeți asta.

Observați, un înlocuitor nevinovat trebuie să ia locul unuia vinovat. Și s-a întâmplat în Eden chiar în același fel: că atunci când Adam a păcătuit și și-a tăiat părtășia cu Dumnezeu Tatăl și când el a păcătuit, înainte ca el să poată sta înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeu a trebuit să ucidă vreo oaie, poate sau orice a fost asta și să facă o acoperitoare. Sângele a trebuit să

fie jertfit în realitate pentru că sângele este unde stă viața și Dumnezeu a cerut viață pentru păcat.

²⁷ Judecata păcatului este să ia viața. Observați, cum oamenii acum pot să se uite și să vadă cum credem noi atât de suprem în Sângele Domnului Isus. Isus, eu credeam că a fost iudeu sau că El a fost sânge de iudeu. El s-a născut dintr-o mamă iudeică, dar El n-a fost sânge de iudeu, nici n-a fost El sânge de neamuri; El a fost Sângele lui Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu Tatăl a preambrit-o pe fecioara Maria și a creat o celulă de sânge în pânțe, care a dat naștere Fiului Isus Cristos. Vedeți ce vreau să spun? Fiecare bărbat... Celula de sânge vine de la bărbat.

Așa cum găina poate așeza oul, dar el nu este fertil decât dacă ea a fost cu pasărea mascul. Și eu am spus asta adesea, nu ca o glumă, pentru că eu nu cred asta la platformă, ci ca o exprimare. Tu ia o pasăre mamă bătrână, poate sta pe un cuib plin de ouă și ea le poate cloci; le întoarce; ea poate fi atât de loială pentru ele, ea stă pe cuib până când ajunge atât de slabă încât nu poate zbura de pe cuib, așa de loială pentru acele ouă. Dar dacă acea mamă pasăre n-a fost cu pasărea mascul, ele niciodată nu se vor cloci. Ele nu sunt fertile.

Acela este felul în care este asta cu o mulțime de biserici astăzi. Tu poți avea un grup de oameni, pot să-i dădăcești și aceasta, și aceea, și cealaltă și orice vrei, dar dacă ei nu au fost cu Cristos Isus și nu s-au născut din nou, tu obții doar un cuib plin de ouă putrede; asta-i tot. Corect!

²⁸ Este timpul de curățire și să ne prindem de ceva sau cineva care a fost în contact cu Domnul Isus Cristos și a fost născut din nou. Tu nu vei fi niciodată în stare să-i aduci să creadă Supranaturalul, din cauză că nu este nimic în ei cu ce să creadă. Amin. Acum, acela nu este lapte degresat. Ascultați, aceea este corect. Un om trebuie să fie născut din nou din Duhul lui Dumnezeu și apoi Duhul Creatorului Însuși vine în persoană și pretinde relația calității de fiu. Vedeți asta? Apoi acea persoană este un vlăstar al lui Dumnezeu și Dumnezeu care a vorbit lumi în existență și acest om este un vlăstar al Lui. El poate crede orice. Toate lucrurile sunt posibile pentru el, pentru că el crede că este o parte din Dumnezeu. El este un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu.

Spu: „Crezi tu în vindecarea divină?”

„Cu siguranță, Dumnezeu a spus așa. Da, domnule.”

„Crezi tu în a fi născut...?”

„Desigur. Da, domnule, Dumnezeu a spus așa.” Ei vor crede orice. Orice spune Dumnezeu, aceea este în regulă deoarece Cuvântul lui Dumnezeu va fi făcut...

²⁹ Orice promisiune divină din această biblie va veni la împlinire, dacă tu crezi că se va împlini. Atitudinea mentală corectă față de orice promisiune divină o va aduce la împlinire. Observați, atunci cum vom ajunge noi vreodată în cer?

Vreau să vă întreb în seara asta dacă aparțineți numai la biserică aici, dacă voi n-ați fost niciodată cu adevărat născuți din nou, eu vreau să vă întreb cum veți merge în cer și biblia a spus că voi trebuie să fiți perfecți? Și legea a depus mărturie despre perfecțiune. Legea având o umbră n-a putut niciodată să facă pe credincios perfect. Atunci cum vei fi tu perfect?

³⁰ Observați, în Vechiul Testament, credinciosul, când el venea și se ducea, John Doe și poate a comis adulter, a spus o minciună sau ceva. El a venit cu un miel. Cum mărețul miel a fost un model Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii. Primul lucru, mielul trebuia să fie perfect. Mielul trebuia să fie fără cusur pentru jertfa de păcat. V-ați putea imagina aceea? O mulțime de oameni cred... Știu că sunt oameni în acest oraș: „Ei bine, eu aș putea fi creștin dacă eu doar aș putea să încetez aceasta. Dacă eu---eu, dacă eu aș putea doar să fiu un om mai bun. Dacă eu aș putea fi o femeie mai bună.” Tu nu vei fi niciodată mai bun în acea stare. Tu nu poți ajunge mai bun până când Ceva vine în tine să te facă mai bun și atunci tu ești născut din nou. Vedeți? Tu n-o poți face.

³¹ Întocmai ca sub vechea lege, dacă un mic, să zicem---o mică iapă a dat naștere unui mic pui de catâr și micul ins s-a născut cu urechile clăpăuge, ochii încrucișați, genunchii ce se băteau unul de altul, ce creatură cu arătare oribilă... Dacă... Oricine de-aici care a arat vreodată știe ce este un catâr cu urechile lăsate în jos. Vedeți? O, el nu este bun de nimic. Și tu te-ai uita la el și ai spune...ei bine, dacă micul ins ar putea vedea și înțelege cum arată și ar spune: „Ei bine, nu va mai fi multă vreme, ei nu mă vor mai hrăni deloc. Când el iese afară... Stăpânul locului de-aici iese afară, mă găsește, el doar mă va lovi în cap și mă va arunca în groapă, pentru că nu voi fi niciodată de niciun folos. Uitați-vă la mine; nu sunt---nu sunt bun de nimic. Privește urechile mele sunt lăsate în jos; ochii mei sunt încrucișați; genunchii mei se lovesc laolaltă; eu nici măcar nu pot umbla drept. Sunt o ființă oribilă.”

³² Dar dacă bătrâna mamă a fost instruită corect, ar spune: „Așteaptă un minut, fiule. Lasă-mă să-ți spun ceva. Preotul nu te va vedea deloc pe

tine, ci omul casei, când vine în această dimineață și te vede că tu ai fost născut sub un drept de întâi născut. Tu ești cel dintâi; tu ai un drept de întâi născut. Așa că stăpânul trebuie să meargă și să ia un miel care trebuie examinat de preot, fără cusur și el va trebui să moară în locul tău astfel că tu poți trăi. Păi, micul ins ar putea, vai, să-și bată călcâiele și să alerge și să aibă un timp mare; păi---el nu-l va vedea deloc pe el. Preotul nu-l va vedea pe el. Preotul va examina mielul, să vadă dacă este vreun defect la miel, nu la catâr, la miel deoarece catârul s-a născut cu un drept de întâi născut. O, vai, încep să mă simt religios, uh. Vedeți?

Dumnezeu nu va examina deloc credinciosul pentru că tu ești mort și viața ta este ascunsă în Dumnezeu prin Cristos, sigilat prin Duhul Sfânt. Dumnezeu s-a uitat la Miel. Cristos a murit în locul tău, Mielul fără cusur. Observați, acest mic catâr atunci, el putea avea un timp bun.

³³ Aici nu demult, doar un mic fermier, el era un---un fermier bun. El nu avea cine știe ce hambar și el nu avea prea mult de lucru cu el, dar el era un om harnic. Îmi amintește de unii, poate păstori, ar putea să nu aibă prea mare biserică sau foarte mult din acest fel, dar ei sunt harnici. Lor le place să lucreze și să aducă ceva hrană spirituală bisericii, predică întregul Cuvânt.

Astfel fermierul a crescut o recoltă bună. Vecinul lui avea tractoare bune și așa mai departe. Și el avea un hambar mare, frumos și clanțele ușilor hambarelor aproape de paisprezece carate, și el avea un hambar minunat, dar el era prea leneș să lucreze. Astfel că în acel an, în toată ferma au crescut buruieni. Și prin urmare când a venit vremea secerișului, singurul lucru pe care fermierul, cu marele hambar frumos și tot ce a putut face a fost să taie buruienile și să le pună înăuntru acolo ca să hrănească vitele. Dar el avea un hambar frumos; o, era frumos.

Astfel celălalt fermier, el era un om harnic. El nu avea cine știe ce hambar, dar el a crescut ceva lucernă bună. Astfel el a pus-o sus în hambar în pod să-și hrănească animalul.

³⁴ În fiecare grajd acolo era un vițeluș născut în acel an. Așa că în primăvara următoare când ei i-au dat drumul afară, primul lucru pe care-l știți, ei au lăsat vițelușul afară acolo și nu prea aveau o îngrădătură unde să alerge. Astfel el s-a dus afară. Și era un ins mic; el a ajuns acolo afară și el era rotofei și grăsun. Și, vai, el a început să-și lovească călcâiele în acel vânt de primăvară frumoasă, caldă și el avea un timp bun. (*Loc gol pe bandă*.)...?...lovindu-și călcâiele în sus și alerga și lovea și avea un timp

măreț, grăsun și rotofei, voi știți; a mâncat fân bun de-a lungul întregii ierni. El era în regulă.

Și celălalt ins și-a lăsat afară vițelul, bietul ins mic a avut buruieni. El era atât de slab, vântul aproape l-a suflat jos. El a ieșit afară, el de-abia putea umbla prin jur, astfel, voi știți. Și el a aruncat o privire prin... ei bine, el a avut o biserică frumoasă sau un grajd... (*Loc gol pe bandă*). El s-a uitat peste tot în jur, ca, să zicem, să vadă cât de frumos era grajdul lui, dar el era așa de slab că de-abia putea să stea în picioare de la bătaia vântului. Voi știți despre ce vânt vorbesc eu: acel vânt ca cel care a venit în ziua Cincizecimii, a venit măturând jos pe-acolo. Dar când vântul a început să bată, aceea l-a clătinat. El nu-l putea suporta. Celălalt ins mic era grăsun și rotofei. Frate, lui îi plăcea acela; l-a făcut să se simtă bine. Voi știți despre ce vorbesc eu, desigur. În regulă.

Voi știți ce-a făcut acel vițel slab? A aruncat o privire prin crăpătură și s-a uitat acolo la acel vițel rotofei sărind în sus și-n jos, a spus: „Nț, nț, nț, nț, un astfel de fanatism!” Vai, vai, astfel de fanatism? Bietul ins mic n-a fost hrănit.

Acela este felul cum este cu o mulțime de locuri astăzi, frate. Ceea ce avem noi nevoie astăzi este o trezire bună de modă veche a Duhului Sfânt să măture țara ca să umple oamenii cu vitaminele Cuvântului lui Dumnezeu, unde ei vor ști unde stau și cunosc. Scoțând afară frica din biserică acum, oamenii, unde noi știm că prin har am fost salvați și umpluți cu Duhul Sfânt și sigilați pentru ziua răscumpărării. Da, domnule. Scoate toată frica afară, cum binecuvântează Dumnezeu.

³⁵ Observați apoi, când omul ajungea să păcătuiască; el trebuia să facă o jertfă pentru păcat. El a adus mielul. El știa că trebuia să moară pentru că Dumnezeu a spus: „În ziua când mănânci din acesta, în acea zi tu mori.” Deci el a păcătuat; ceva trebuia să moară în locul lui. (*Loc gol pe bandă*).... insul a murit, el a mărturisit păcatele lui, apoi acolo a fost făcută o însemnare pentru aceea și scrisă în carte. (*Loc gol pe bandă*). Astfel el a dus mieluşelul la preot, l-a întins jos, a mărturisit păcatele lui peste capul lui. El a tras cuțitul; preotul a tras, i-a tăiat gâtul...

Ați auzit vreodată un miel care moare? Cel mai oribil lucru pe care l-ați auzit vreodată. Micul ins acolo lovind, sărind, sângele lui ieșind afară din el și mica lui lână albă fiind îmbăiată așa cum sângele îl stropea peste tot. Și acest păcătos care stătea acolo cu mâinile peste miel, mărturisind: „Ar fi trebuit eu să fi murit, Doamne, dar mielul ia locul meu.” Astfel așa cum

mica ființă tremurând smucindu-se și micii lui mușchi și lâna sa îmbibate, mâinile lui cu sânge așa cum mica ființă a murit, el a mărturisit păcatele lui.

³⁶ Apoi a fost făcută o însemnare pentru aceea și scrisă în carte. Și dacă acel om a păcătuat a doua oară, el murea fără milă sub doi sau trei martori. Dar el a trebuit să știe că acel miel a murit pentru el atunci, *fiind* un înlocuitor nevinovat. Omul s-a dus direct înapoi de la biserică cu aceeași dorință în inima lui pe care a avut-o când a venit pentru că celula de sânge a mielului a fost o viață de animal și nu o viață umană. Astfel că ea nu putea ispăși pentru păcat. Ea era numai înlocuitoare; era numai o acoperitoare. Legea a făcut o acoperitoare, dar Sângele lui Isus Cristos a despărțit păcatul, l-a luat la o parte. Înțelegeți?

Observați. Apoi acel om, chiar moartea mielului, el a simțit pe mâinile lui rezultatele acesteia, așa cum se uita și mărturisea păcatele și el era stropit cu sângele mielului. El s-a dus înapoi cu aceeași dorință în inima lui. Căci jertfa oilor și a caprelor n-a putut duce spre desăvârșire pe cel ce venea. Dar, o vai, aici sunteți. Dar un credincios, nu prelucrat emoțional, nici din cauza unei rude care a dispărut, ci cu o privire sensibilă, sănătoasă către asta, știind că el este vinovat de păcat, pășește la altarul Domnului Isus Cristos, își pune mâinile pe Mielul muribund în respect pentru Calvar **și coboară** în inima lui știind că Cristos a fost bătut în cuie acolo pe cruce pentru el și a murit în locul lui.

³⁷ Închinătorul odată curățit cu Sângele lui Isus Cristos nu mai are conștiință de păcat. Păcatul s-a dus. Priviți aici la versetul al 10-lea.

Prin... care... noi suntem sfințiți prin jertfa de sânge a lui Isus... odată pentru totdeauna. (Nu în fiecare an din nou și din nou)

Și fiecare preot care stă zilnic slujind... aceleași jert... aceleași jertfe de multe ori...(mai degrabă) aceeași jertfă, care nu poate niciodată îndepărta păcatul:

Dar (priviți) acest om, după ce el a oferit o jertfă pentru păcat pentru totdeauna a stat la mâna dreaptă a lui Dumnezeu;

³⁸ Credeți asta? (Adunarea spune: Amin.) Fiți atenți, în regulă, creștinilor. Aceasta vă ia acum, aceasta o sigilează, fiți atenți la asta.

De acum încolo așteptând până când dușmanii lui sunt făcuți așternut la picioarele Lui. (Și ultimul este moartea)

Căci printr-o singură jertfă el a (Ce?) desăvârșit (Așa este!) desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

Despre care Duhul Sfânt de asemenea este un martor pentru noi căci după aceea... el a spus mai înainte.

Acesta este legământul pe care îl voi face cu ei după acele zile, spune Domnul, Eu voi pune legea mea în inimile lor și în mințile lor le voi scrie;

39 Observați, căci un miel în fiecare an, ei au venit și au adus altă jertfă. În fiecare an vin înapoi și aduc altă jertfă, în fiecare an fac asta, o amintire de păcat. Dar acest Bărbat după ce și-a jertfit o singură dată Sângele Său, stă jos la mâna dreaptă a lui Dumnezeu, în Maiestate, în înălțime și a desăvârșit pentru totdeauna pe fiecare credincios care a venit și a fost născut din nou din Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a protejat pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți în Isus Cristos. Amin. O, vai, de ce ne temem noi? De ce sunteți îngrijorați? Nu ascultați ce are diavolul de spus; credeți ce spune Dumnezeu.

Acum, cum aș putea fi eu desăvârșit? Eu n-aș putea fi perfect. Tu nu poți fi perfect. Dar Dumnezeu nu se uită la noi. Noi suntem născuți din nou în Trupul lui Cristos, Dumnezeu privește la Cristos. El a luat locul meu; El a luat locul tău. Și El este acela care este perfect și noi stăm în El desăvârșiți în seara aceasta înaintea lui Dumnezeu Tatăl prin jertfa Sângelui Său. Amin.

40 O, cum îmi place mie aceea! Acelea sunt vitamine bune, spiritual vorbind, știți; ele vă îngrașă.

Observați, o, Cristos, pe care, tot accentul ar trebui pus pe El, nu pe bisericile metodiste, baptiste, penticostale; ar trebui pus pe Cristos. El este Cel care a murit.

Observați. Acum, în celula de Sânge din care Dumnezeu Tatăl când El a dat naștere lui Cristos Isus din pântecele Mariei... Ascultați. El a creat o Celulă de Sânge. Și acum, acea Celulă de Sânge în care era Viața, Dumnezeu Însuși. Cum că El s-a format pe El Însuși în aceasta...

Priviți la germen, priviți la propriul vostru trup. Voi puteți vedea vindecarea divină ușor dacă veți privi la aceasta, să vedeți de unde vin tumorile de cancer și așa mai departe. Ele sunt diavoli. Eu pot dovedi aceea prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Uitați-vă la voi, o dată, voi ați fost doar un germen mititel (am privit la el prin lentilele microscopului, eu am avut privilegiul în sanatorii și clinici și lucruri unde eu am fost intervievat) și am privit la germenii din sămânță a seminței umane, că acolo sunt milioane din ei, gemeni mititei, atât de

micuți încât ei nu pot fi văzuți cu ochiul natural. Acela a fost fiecare persoană de-aici înăuntru odată.

⁴¹ Acum, acel germene micuț atunci rece și mama este incubatorul, când el vine acolo înăuntru el începe să dezvolte acea singură celulă, se răspândește și dezvoltă o altă celulă, altă celulă, altă celulă. Și fiecare sămânță aduce felul ei: câinele un câine, pasărea o pasăre, omul un om, același lucru.

Acum, acolo este de unde veniți voi, dar de unde a venit cancerul? Este o---este de asemenea o mare tumoare; ea dezvoltă celule, a început de la un germene. De unde a venit acel germene? De la diavolul; aceea-i ce este asta. Aceea-i unde tumoarea, cataracta, orice alt germene de boală sunt: demoni. Aceea este exact. Isus a spus că El a dat putere să scoatem afară diavoli în Numele Lui. Aceea este exact evanghelia, frate. Evanghelia vine prin demonstrarea Duhului Sfânt.

⁴² Observați, acum în germene, dar când Dumnezeu, când Cristos a fost în pântecele Mariei... Tu ești doar un germene mititel. Înainte ca acesta să fie un germene... Ce vine după acel germene? Este o viață. Atunci tu ești în supranatural; tu ești în dimensiunea a șasea. Tu ești drept afară din rațiunea umană. Tu ești într-o viață duh. Fiecare germene mic are o viață; acea viață vine de undeva. Viața din cancer vine de la diavolul. Viața voastră a venit de la Dumnezeu; aceea este diferența.

Și Dumnezeu fiind manifestat în trup cu Cristos Isus Unsul, s-a învăluit pe El Însuși într-o Celulă de Sânge (o, vai) în pântecele Mariei, dând naștere Vieții Lui. El a trăit ca un Om; El a murit ca un Om să-și dea Sângele Lui, ca prin trupul Lui și prin vărsarea Sângelui Său ca fiecare credincios să poată fi înfășurat în acea Celulă de Sânge cu El. Care este un Duh născut din nou a unui om, este învăluit în celula de Sânge a Fiului lui Dumnezeu și Dumnezeu nu te mai poate nega decât dacă El ar putea să se nege pe El Însuși. Căci printr-un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur Trup și devenim părtași ai aceluiași Duh care este în Celula de sânge. Și biserica este înfășurată în Celula de Sânge a Vieții lui Isus Cristos. Aleluia! Atunci noi suntem fii de Dumnezeu, împreună moștenitori cu Isus Cristos în Împărăție.

⁴³ O, vai. Voi ziceți: „Frate Branham, diavolul m-a prins.” Nu, diavolul n-a făcut-o. Tu ai ieșit afară la diavol. Diavolul nu te poate prinde. Căci tu ești mort. Oamenii morți nu se vor certa și agita și bârbi. Tu ești mort și viața ta este ascunsă în Dumnezeu prin Cristos și tu ești sigilat acolo prin Duhul

Sfânt. Cum te poate prinde diavolul? N-o poate face. Așa este! Tu intră o dată înăuntru.

Printr-un singur Duh, nu printr-o singură scrisoare, noi toți suntem uniți într-un singur trup. Nu printr-o singură denumire suntem noi toți aduși în Trup. Ci printr-un singur Duh noi toți suntem botezați prin botezul Duhului Sfânt într-un singur Trup. Indiferent că suntem metodiști, baptiști, penticostali sau orice suntem, un singur Duh ne-a botezat într-un singur Trup de credincioși. Credeți voi asta?

⁴⁴ Isus a spus în Sfântul Ioan 5:24, fiți siguri că citiți asta. Gândiți-vă la o mână plină și două duzini de ouă, 5:24 Ioan 5:24: „El (pronume personal, individual, nu grupuri de orice), cel ce ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are (timpul prezent) Viață Veșnică și nu vine la condamnare, ci a trecut de la moarte la Viață.” Amin.

Pe Cristos Stânca solidă eu stau; toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare. Poți spune că tu trebuie să fii metodist, baptist dacă vrei, dar El a spus: „Cel ce ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are Viață Veșnică și nu va veni la condamnare, ci a trecut de la moarte la Viață.” Acesta este Cuvântul Lui.

⁴⁵ Eu îți spun frate, diavolul poate să-ți dea strigăte de bucurie despre felul în care te-ai simțit când tu l-ai primit. Cineva a spus: „Eu mă simt bine, și este motivul pentru care știu că l-am primit.” Acum, acela nu este motivul din care eu știu că l-am primit. Motivul este că eu știu că am împlinit cerința lui Dumnezeu și diavolul nu poate călca în picioare Cuvântul lui Dumnezeu. Asta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Asta este! Pe baza promisiunii lui Dumnezeu, eu am împlinit cerințele lui Dumnezeu și știu că am Viață Eternă. Acela este felul în care fiecare credincios face asta din cauză că el a împlinit condițiile lui Dumnezeu și cerințele ce i-au fost stabilite lui. O, vai.

Cu ceva timp în urmă... Este doar așa ușor să condamnăm și să condamnăm pe alții. Nu demult, noi aveam o adunare aici undeva în---în, cred că a fost în Pennsylvania, cred cam pe la Erie sau undeva pe-acolo. Nu, a fost chiar în Ohio, Toledo, cred că a fost. Și noi aveam o adunare măreață într-o arenă; mii erau acolo și noi nu puteam intra și ieși; și cu greu. Și ei mă țineau departe afară din ținut, într-un motel. Era un loc mic vizavi pe stradă acolo unde mâncam, era un loc mic drăguț, aparținea de Dunkarzi, știți, Amișii sau Dunkarzii, orice erau ei. Și micile doamne care lucrau acolo erau așa de îngrijite, mici doamne care se comportau frumos. Și aveam un timp minunat doar mâncând acolo, un timp atât de bun.

Ei bine, a venit duminica ei au închis și s-au dus la biserică. Astfel, acela este lucrul de făcut.

⁴⁶ Ei bine, eu am rămas acolo afară. Și domnul Baxter, managerul, unii din ei continuau să vorbească. Și astfel Billy și ei s-au dus înăuntru să distribuie cartonașe de rugăciune. Și eu eram acolo. Și m-am gândit: „Ei bine, mie mi-e doar un pic foame. Nu mâncasem de două zile. Cred că mă voi duce să-mi iau un sandvici, pentru că urmează să vorbesc în această după masă.” Era duminică. Și de obicei după amiază duminica obișnuiam să spun povestea vieții sau să vorbesc cu ei.

Apoi, m-am gândit: „Ei bine, voi găsi...” M-am uitat vizavi și am spus: „Acela este un loc care este un restaurant.” Doar un loc comun și am traversat acolo și acela este șocant.

⁴⁷ Frate, imediat ce am intrat pe ușă, era un polițist care stătea acolo cu brațul în jurul unei femei jucându-se la jocuri mecanice. Jocurile de noroc sunt ilegale în Ohio. Și acolo era legea care trebuia să susțină ce este drept, jucând la jocurile de noroc, ea însăși. Și era un om tot așa de în vârstă ca mine. Astfel probabil era căsătorit și avea o soție în altă parte. Ce rușine!

Și m-am uitat în spate acolo și era o domnișoară la o masă așteptând niște băieți și ei erau toți beți. Și felul în care domnișoara se comporta, lăsând acei băieți să se comporte cu ea, era o rușine. Și m-am gândit: „la privește acolo, dacă asta nu este din---din paradis aproape într-o vizuină de șobolani.”

⁴⁸ Ascultați, lăsați-mă să vă spun. Nu vă îngrijorați de Rusia că vine aici și biciuiește Statele Unite. Nu vă îngrijorați de vreo națiune că vine să ne biciuiască. Noi înșiși ne biciuim. Toate moralurile noastre se prăbușesc. Da, nu măcăleandru care ciugulește mărul este cel ce-i face rău; este viermele din miez care omoară merele. Acela-i ce strică merele. Deci nu este vreo altă națiune; este chiar națiunea noastră.

Comunismul nu este Rusia. Comunismul este un duh. Așa este! Și el mătură acest loc și îl umple cu găuri. Voi știți că aceea este adevărat. În regulă. Poate vom mai avea de spus despre asta altă dată.

⁴⁹ Dar observați, această femeie când ea stătea chiar acolo la acea masă, acea femeie tânără, m-am gândit: „O, vai!” Și m-am uitat aici și am văzut un ins bătrân stând acolo și acolo stăteau doi inși beți, unul îmbrăcat cu o manta de armată mare, lungă și o mamă scumpă în vârstă care stătea acolo, destul de în vârstă să fie bunica mea. Și hainele cu care acea femeie era îmbrăcată, haine miciute scurte și brațele ei sărmane și carnea zbârcită. Și ea avea pe ea această manichiură, ori cum o numiți pe buzele ei, voi

știți. Cu aceea... Eu știu că acela nu este lucrul corect. Eu nu pot; orice este aceea; este o vopsea. Și ea avea aceea peste tot, buzele ei---ei, astfel și erau albastre---erau cu arătare albastră, voi știți. Și ea avea asta... Și eu am privit la acea sărmană ființă bătrână; ea stătea acolo cu o țigară, fumând-o.

⁵⁰ Și eu am privit și m-am gândit: „O, vail!” Și doi bărbați în vârstă... am spus: „Dumnezeule, de ce nu distrugi Tu acest lucru și să-l ștergi de pe hartă?” Dacă eu, un păcătos, puteam privi și doar să disprețuiesc așa ceva, cum poate sfințenia Ta măreață să privească la un astfel de lucru ca acela și să-l suporte?” M-am gândit: „O, Dumnezeule, micuțele mele Rebeca și Sara vor crește aici, una de opt ani și cealaltă de trei.” M-am gândit: „Cum vor crește aici și să vadă așa ceva? Ce va fi în ziua lor? Dumnezeule, de ce nu ștergi lucrul?”

Și apoi Dumnezeu m-a învățat o lecție. Așa este! Știți... Cei doi bărbați s-au ridicat și s-au dus la toaletă. Și eu stăteam acolo privind în jur. Și eu m-am gândit: „O, Dumnezeule, privește aici. Ce este asta?” Încă nimeni nu mă aștepta; eu doar stăteam la ușă privind în jur, într-un fel în spate către ușă.

⁵¹ Și Duhul Sfânt mi-a spus: „Vino aici.” Și m-am dus și m-am așezat, m-am uitat. Și am văzut cumva lumea și ea se învârtea roată. Și în jurul lumii era un curcubeu, părea ca o---o dungă roșie, ca un curcubeu care se rotește și se rotește în jurul și-n jurul lumii. Apoi eu am intrat direct în acela și când stăteam acolo înăuntru în acela, am privit și am văzut pe Cineva stând chiar deasupra aceluia cu brațele Lui deschise astfel. Era Domnul nostru. Și m-am observat pe mine însumi și de fiecare dată când am făcut ceva greșit. Chiar atunci în acord cu harul, în acord cu Cuvântul, Tatăl mi-ar fi luat viața mea chiar atunci. Dar Cristos... De fiecare dată când am făcut un păcat, atunci aceea (*Fratele Branham lovește amvonul*) Îl lovea pe El astfel. El Își clătina capul astfel. Cu alte cuvinte, Sângele Lui acționa ca o bară de protecție la un automobil. El mă proteja de la moarte. Și eu m-am gândit: „O, eu văd.”

Și eu---eu am văzut că Aceea a venit iarăși și era o Carte veche care stătea acolo, numele meu era scris în partea de sus. Și era cartea murdară a păcătosului. Și numele meu era în partea de sus. Și eu am păcătuțit; aceea era înregistrată împotriva mea; Dumnezeu ar fi trebuit să-mi ia viața. Dar Sângele lui Cristos m-a protejat. De fiecare dată când Acela lovea, eu am văzut Asta astfel. Și am văzut acele cicatrici pe fața Lui de la spini și Sângele curgea în jos pe a Lui... lovea ochii Lui obosiți.

El privea înapoi înspre mine, spunea: „Tată, iartă-L.” Și apoi eu mergeam să fac altceva și venea iarăși Acela astfel. El spunea: „Tată, iartă-L.”

⁵² M-am gândit: „O, eu văd.” Dacă acela este motivul că Dumnezeu nu poate lua viața acelor oameni păcătoși pentru că ei sunt încă protejați. Ei mai au o șansă. Sângele lui Isus încă îi protejează. El este ca o bară de protecție pentru lume. Am spus: „O, eu văd. Eu văd, Doamne ce vrei Tu să spui.” Da, Sângele lui Isus Cristos acoperea lumea astfel și fiecare om în timp ce voi sunteți aici, voi încă sunteți, un agent moral---moral liber. Dacă voi îl respingeți și îl respingeți și apoi voi muriți și sufletul vostru merge dincolo de acela, atunci voi v-ați judecat pe voi înșivă; Dumnezeu nu trebuie să vă judece. Vedeți? Dacă voi muriți fără Sângele lui Cristos, voi sunteți un păcătos și sunteți pierdut. Dacă acceptați Sângele, atunci sunteți în Cristos, protejați.

⁵³ Și atunci L-am văzut pe El așa cum păcatele mele continuau să-L lovească. Am ajuns cu inima atât de zdrobită că am venit târându-mă spre El. M-am așezat astfel; am spus: „Doamne, privește la numele meu sus acolo.” Am spus: „Este acela numele meu?”

El a spus: „Da, acela-i numele tău.”

Am spus: „Dumnezeule, iartă-mă. Nu am vrut să Te fac să suferi astfel. Eu---eu n-am știut că păcatele mele Te răneau așa de rău astfel. Când eu făceam lucruri, Tu m-ai protejat cu Propria Ta Viață. Te rog iartă-mă?”

El și-a dus mâna într-o parte, astfel și a scris acolo peste: „Iertat” și a pus-o în spatele Lui așa încât să nu-și mai amintească aceea. Și El s-a uitat în jos la mine. El a spus: „Acum, eu te iert, dar tu vrei s-o condamni pe ea.”

⁵⁴ Atunci aceea a schimbat lucrurile. Eu am ieșit din viziune. M-am uitat acolo la acea biată femeie în vârstă care stătea acolo, șovăitoare, încercând să fumeze această țigară și nu putea nici măcar s-o ducă la gură, tremurând astfel. Am spus: „Doamne Dumnezeule, iartă-mă. Eu nu voi mai fi critic.” M-am dus unde era ea și am spus: „Bună ziua.”

Ea s-a uitat și a spus: „O, bună ziua.”

Și eu am spus: „Aș putea să mă așez un minut?”

Ea a spus: „Poți.”

Și eu---eu am stat jos și m-am uitat la ea. M-am gândit: „Mama cuiva, fără îndoială.” M-am gândit: „Ceva este în spatele acelei vieți; eu nu știu ce este.” Și am spus: „Doamnă, scuzați...”

55 A spus: „Vrei o țigară?”
 Și eu am spus: „Nu, doamnă; mulțumesc.”
 Ea spus: „Vrei să bei ceva?”
 Și eu am spus: „Nu, doamnă; mulțumesc.” Am spus: „Eu sunt un slujitor al evangheliei Domnului Isus Cristos.” Și am spus: „Stăteam acolo și vă condamnam și-L întrebam pe Dumnezeu de ce nu vă lua viața.” Și i-am spus ce tocmai se întâmplase, chiar acolo.

Ea a spus: „O, eu știu cine ești.” A spus: „Tu ești acel predicator de jos de-acolo.”

Am spus: „Așa este.” Și am spus: „Ce s-a întâmplat în viață?” Și aceea ființă sărmană bătrână a început să-mi spună cum a fost tratată rău și a continuat astfel, cum ea aparținuse la biserică odată și s-a dus în rătăcire.

Am spus: „Aveți copii?”

A spus: „Am două fiice, căsătorite. Amândouă sunt creștine.”

Și eu am spus: „Și tu stai aici, nu te rușinezi într-un fel de tine însăși?”

Ea a spus: „Ba da, domnule.”

Și am spus: „Nu vrei să-L accepți pe Cristos?”

56 Și am început să vorbesc cu ea și am luat bieteile ei mâini slabe și lacrimile curgeau în jos. Ea și-a aruncat acea țigară pe podea și a îngenuncheat acolo jos și cu umilință a venit la Domnul Isus Cristos. Ce diferență când tu te uiți o dată la tine însuși! Cine ești? De unde vii? Acolo ea s-a ridicat ștergându-și lacrimile din ochi. Ea a spus: „Mi-e rușine de mine însămi, domnule.”

Am spus: „Acum, mamă, du-te îmbracă-ți hainele; du-te la biserică. Ia vreo biserică bună și---și alăt---alătură-te ei și fii o membră credincioasă a Trupului lui Cristos.” Am spus: „Căci în această zi sunt sute care stând departe au vrut să vină într-o linie de rugăciune sau așa mai departe și aici Duhul Sfânt are de-a face cu mine pentru tine și eu stăteam aici criticându-te. Și Dumnezeu, cât despre mine, ca un slujitor m-a lăsat să știut unde eram eu?” Cine aș...eu... Cine sunt eu? De unde am venit eu? Cum este cu mine? Eu poate nu am făcut aceea; poate nu am făcut acel fel de lucruri imorale, dar eu încă sunt un păcătos în privirea lui Dumnezeu și Sângele lui Isus Cristos a trebuit să mă protejeze. Și eu am acceptat asta și ea a acceptat asta.

57 Fratele meu, unul din cele mai oribile tablouri pe care le pot picta în mintea mea este grădina Edenului, când Dumnezeu a făcut perechea Sa minunată acolo și i-a pus în grădină. Mica Eva, când Dumnezeu l-a trezit pe Adam în acea dimineață și el s-a uitat....

Am stat în Grecia aici nu demult și am văzut unde un artist grec a pictat un tablou despre Eva și Adam este cel mai oribil, o, cel mai oribil lucru pe care l-am văzut vreodată. Ce discreditare pentru biblie și chiar pentru civilizație, ca un astfel de lucru să poată deveni faimos, un tablou ca acela. Adam cu un umăr în sus și cu celălalt în jos, peri atârând din nasul lui astfel și Eva, bruta cu arătarea cea mai oribilă pe care ați văzut-o vreodată, Eva. O, bunul simț v-ar spune că aceea era greșit.

⁵⁸ Priviți la încordare. Priviți la om astăzi când el păcătuiește. În loc de a veni înaintea lui Dumnezeu și să spună: „Tată, am greșit; iată-mă.” Priviți la tensiunea din grădina Edenului. Când Adam a greșit și în loc ca el să alerge în sus și-n jos prin grădină spunând: „Tată, Tată, unde ești Tu?” A fost E-...Adam ascunzându-se în spatele tufișurilor și Dumnezeu strigând: „Adame, Adame, unde ești?” Acea **încordare** încă rămâne în om. În loc să vină și să-și mărturisească păcatele și să spună că este greșit, el va încerca totul în lume. El se va alătura acestei biserici pentru că ea nu învață foarte strict. El se va duce acolo și dacă este un pic prea strict pentru el, se va certa cu biserica aceasta și va merge la alta, încercând să-și facă o religie cum și-a făcut Adam. Este în el asta; aceea este **încordarea** lui.

⁵⁹ Ascultați aici. Dacă Eva a fost acel fel de arătare brutală, fiecare bărbat din lume *nu* ar admira o femeie care a arătat murdară și neevlavioasă și așa ceva. Dar nu este niciun om, nu-mi pasă cine este, care nu ar admira o femeie care-și ține locul și este curată și se comportă amabil. Dacă este o fărâma de bărbat în el cât de cât, el o face. Astfel asta arată chiar **tensiunea** că Eva era cea mai frumoasă ființă care a fost vreodată pusă pe pământ. Corect. Ea nu a avut nevoie de niciun Max Factor ca să se aranjeze. Ea avea asta de la Dumnezeu. Acei dinți frumoși nu se îngălbeneau niciodată sau să cadă. Și aceea... Și eu o văd stând acolo și părul ei atârând în jos pe spate și ochii ei tot așa de strălucitori ca stelele din cer. Când Adam a privit-o, aceea a pus un asemenea șoc, acela încă trăiește în omenire. Așa este! Eu cred asta.

⁶⁰ Acolo era ea, o specie minunată. Și el a luat-o în brațe și s-a uitat la ea și a spus: „Păi, ea este carne din carnea mea și os din oasele mele.” Ca iubiți... Când Atotputernicul Dumnezeu i-a pregătit acolo și a înfăptuit ceremonia căsătoriei și el a luat-o de braț și ei s-au dus prin Eden: perfecți, copiii lui Dumnezeu.

Și eu cred că fiecare bărbat și femeie care este născut din nou din această clădire se va întoarce înapoi la aceea într-o zi.

O, frate, când vezi Lumina evangheliei, ce mai contează boala, moartea sau orice altceva? Nimic nu ne poate separa de scopul etern al lui Dumnezeu.

Aici ziua trecută... Spuneam fratelui astăzi. Stăteam la oglindă pieptănând puținul păr ce mi-a rămas. Soția mea a spus: „Billy, tu ajungi chel.”

Am spus: „Dar slavă Domnului, scumpo, niciunul din ei n-a pierit.” Aici acum câțiva ani aveam într-adevăr un păr negru des.

Ea a spus: „Ei bine, unde sunt ele, scumpule? Spune-mi.”

Am spus: „Unde erau ele înainte să le primesc? Oriunde au fost ele acolo este unde sunt din nou. Și Dumnezeu mi le va da înapoi mie.” Aleluia! Da, domnule.

⁶¹ Moartea s-a așezat în acest trup muritor, bătrân de-aici. Îl târăște și îl încărunțește și-l duce în jos; dar, binecuvântat fie Dumnezeu, fiecare atom și fiecare lumină și fiecare metru de lumină care a fost în acest trup se va întoarce la înviere în perfecțiunea lor. Aleluia! Moartea nu stăpânește peste cel neprihănit. Aleluia! Sufletul omului nu moare niciodată. Când duhul meu este eliberat dincolo cu Regele duhurilor, la înviere el va striga și fiecare atom care a făcut vreodată acest trup când el a fost tot așa de puternic și cel mai bine din câte a fost vreodată, va merge înapoi la locul lui din nou. Aleluia! Da, domnule!

⁶² Moartea nu mă deranjează; ea nu deranjează vreun credincios. Nu-i de mirare că David a văzut asta, a spus: „Moarte, unde îți este țepușul?” sau Pavel: „Mormântule, unde îți este victoria ta?” Da, domnule. Acolo când Adam a păcătuit apoi... Cel mai oribil lucru pe care pot să-l văd este acea zi când acei copii au păcătuit. Și Dumnezeu i-a chemat afară din spatele tufișurilor și le-a aruncat vechi șorțuri însângerate acolo. Acolo a stat moștenirea Lui, propriii Lui copii stăteau acolo. Priviți la Eva, în jurul aceluia frumos trup al ei este înfășurată o piele însângerată de oaie, sângele curgea în jos pe ea astfel și picurând în jos pe trupul ei format perfect. Acolo stătea Adam, nu o brută, un bărbat făcut perfect, brațele lui musculoase, picioarele lui mari, musculoase, părul lui bogat în jurul umerilor, barba lui închisă la culoare atârând: un bărbat perfect.

⁶³ Priviți la asta acum. Văd umerii lui aplecându-se; în jurul trupului său mare aici vine o piele însângerată de oaie; curgând în jos pe acele mari picioare bărbătești curgea sânge; lacrimi picurau de pe obrajii lui, mângâind-o pe Eva pe creștetul capului așa cum ea se sprijinea pe pieptul lui și mica Eva plângea, lacrimi curgând în jos așa cum se amestecau cu

sângele curgându-i pe pieptul ei. Care era problema? Ceva s-a întâmplat. Ei pot plânge acum; acum ei sunt muritori. Ei sunt pe moarte acum. Acolo sunteți voi.

Îl pot vedea pe Dumnezeu să spună: „Depărtați-vă din prezența Mea.” Nu putea suporta asta. Îl pot vedea pe Adam pornind să plece și așa cum el o făcea, pot auzi ceva (*Fratele Branham bate din palme*). Ce era aceea? Pielea însângerată de oaie lovind fleșcăind picioarele lui așa cum ieșea afară. O, Îl pot vedea pe Dumnezeu care acoperă spațiul și timpul, Care nu are început nici sfârșit. Pot vedea astea toate într-un mănunchi venind în jos astfel pentru un singur cuvânt din patru litere (*love*) i-u-b-i-r-e El nu putea vedea copiii Lui că pleacă de la El. De ce? El a făcut un legământ condiționat cu Adam, dar acum El face asta necondiționat. El a spus: „Voi pune dușmănie între sămânța femeii și... și El îi va zdrobi capul șarpelui” și așa mai departe, promițând un Salvator.

⁶⁴ Să ne întoarcem aparatele de fotografiat spre un alt tablou. Patru mii de ani mai târziu noi suntem în Ierusalim; suntem la o fereastră. Aud o gălăgie. Ce este? O gloată care strigă țipând; ceva biet Om a venit spre ea. Ridicăm draperia și privim afară pe fereastră. Coborând de-a lungul străzilor vine o cruce veche zgrunțuroasă, lovind peste pietrele de pavaj, purtată, frecând urmele de pași însângerați ale celui ce Purta. El se ducea la Calvar. Spatele Lui bătut până când coastele Lui aproape se văd. Acolo El pornește la drum, mergând pe-acolo așa cum se duce. Uitați-vă la El. Eu mă uit peste tot la pe spatele Lui sunt mici pete roșii peste acea mică haină veche care a fost țesută fără cusătură.

⁶⁵ Priviți la acele pete mici, roșii. Ce sunt ele? Îndată ele devin mai mari, mai mari, mai mari. Primul lucru, toate ajung într-o singură pată mare. Acum eu aud ceva iarăși. (*Fratele Branham bate din palme*). Ce este? Acolo merge al doilea Adam. Unul a adus moarte; aici merge Cel ce aduce Viață. Este unul care a scos afară viața din lume. Iată-L pe Cel ce aduce Viața în lume, al doilea Adam cu propriul Său Sânge lovindu-l picioarele astfel, Fiul lui Dumnezeu ducându-Se la Calvar să ducă departe dincolo păcatele noastre, ca prin vărsarea de Sângelui să desăvârșească un bărbat sau o femeie necondiționat. O, „Niciun om nu poate veni la Mine decât dacă Tatăl îl atrage și toți care vin, Eu îi voi da Viață veșnică și-l voi învia în ziua din urmă.”

⁶⁶ O, vai. Acolo este asta. Așa cum el merge sus acolo, pot vedea un mic vechi---un mic vechi ceva care înțepă în jurul Lui (O, vai), moartea bâzâind către ca o albină așa cum El merge dincolo să fie crucificat, o albină

bâzâind în jurul Lui, spunând: „O, te-am prins acum. Te-am prins,” așa cum mergea mai departe, mai departe. Albina morții urma să-L împungă pe El, Dumnezeu Însuși făcut trup pentru ca să îndepărteze păcatul; desigur, El era Supranatural; dar El a trebuit să fie făcut trup. Și acolo era El târând crucea și acea albină înțepătoare în jurul Lui: moartea.

Dar știți ceva? Insectele, albinele voi toți le cunoașteți aici, voi produceți multă miere în acest ținut; dacă o albină înțeapă o dată, ea își lasă acul ei. Ea nu mai poate înțeapa. Și Dumnezeu Însuși, venind, dezvăluindu-se din cer a fost făcut trup în forma unui om, a luat asupra Lui forma de om și s-a dus dincolo la Calvar să prindă țepușul morții. Și moartea L-a împuns pe Fiul lui Dumnezeu pe drumul spre Calvar. El a prins și a smuls țepușul afară din moarte; și astăzi moartea nu mai are țepuș pentru credincios, căci noi suntem desăvârșiți în Isus Cristos. Aleluia! Este Sângele lui Cristos care face asta.

Țepușul morții... Pavel, când ei urmau să-i taie capul și acea veche albină bâzâia în jurul lui, el a spus: „Moarte, unde îți este acul? Mormântule, unde îți este victoria? Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.”

⁶⁷ O, vai. Este Mielul lui Dumnezeu care a smuls țepușul afară din moarte. Este Cel care a fost perfect. Când Tatăl a spus: „Acesta este Fiul meu Preaiubit; ascultați-L,” acolo este perfecțiunea. Acea este ce legea n-a putut face. Dar ce... Legea a fost o umbră în trecut departe sub jertfele de miei și țapi, era o umbră a Mielului lui Dumnezeu înjunghiat de la întemeierea lumii. Când El a venit și a fost făcut trup și a prins țepușul morții și l-a smuls afară, atunci tu și eu pot umbla în fața lui; moartea nu poate să ne deranjeze. Aleluia! Nu mai are niciun țepuș. Ea poate bâzâi și zumzâi și amenința, și înșela, dar asta-i tot ce poate face. Moartea nu mai are niciun ac. Căci fiecare credincios care este în Isus Cristos este desăvârșit pentru totdeauna. Laudă lui Dumnezeu.

⁶⁸ Nu când ești la biserică și faci o novenă (*act de devoțiune catolic: nouă zile la rând*), nu atunci când spui „Un Ave Maria,” ci când Cristos îți dă botezul Duhului Sfânt și te-a acceptat între cei iubiți, El te-a sigilat acolo până în ziua răscumpărării tale. Dacă tu mergi pe un drum călare, într-un avion sau orice este, tu ești desăvârșit și până în ziua răscumpărării tale. Și fiecare bărbat sau femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu nu mai are dorință de păcat. Păcatul a trecut de la el și singurul lui motiv este să facă voia lui Dumnezeu. Dacă mai ai orice alte motive pe lângă acela, frate, este

timpul pentru tine să afli un loc la altar și să te rogi până la capăt, pentru că tu ești numai... Diavolul te înșală.

⁶⁹ Căci un bob de porumb nu poate produce scaieți; nici nu pot scaieții să producă porumb. Și dacă tu ești însămânțat cu Sămânța incoruptibilă a lui Dumnezeu, născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, întregul tău motiv, totul în întreaga ta viață se îndreaptă către Dumnezeu.

În ziua când Dumnezeu a dat drumul, sau Noe a dat drumul ciorii, ea era o pasăre așezată drept pe arcă, așezată în arcă chiar pe același etaj cu porumbelul. Ea putea zbura tot așa de departe ca și porumbelul. Ea putea cârâi și să facă zgomot ca porumbelul. Dar când ei le-au dat drumul... Cioara era un gunoier. Ea putea zbura de la un trup mort la altul și să se sature. Dar porumbelul n-a putut să se sature. El a zburat înapoi la arcă și a lovit cu ciocul în fereastră până când tata Noe a deschis fereastra. El era un porumbel. Porumbelul este o pasăre care nu are nicio fiere. El nu poate digera lucruri putrede.

⁷⁰ Și fiecare om care este vreodată născut din Duhul lui Dumnezeu îmbracă o natură cu care el nu mai poate digera lumea. „Căci dacă iubești lumea sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi.” Și frate, dacă tu încă iubești lumea și pretinzi a fi copilul lui Dumnezeu, pentru binele propriului tău suflet, găsește-ți un loc la altar și roagă-te până la capăt până când Dumnezeu scoate afară lumea din tine. Căci El a desăvârșit pentru todeauna pe aceia pe care i-a sfințit sau curățit prin Duhul Sfânt, atunci noi suntem în perfecțiune.

Legea având o umbră a lucrurilor, nici măcar lucrurile reale care trebuiau să vină, cu acele jertfe nu pot face niciodată credinciosul perfect. Dar un credincios odată venind la Cristos și printr-un singur Duh botezat în acel Trup, El a desăvârșit pentru totdeauna pe aceia care sunt în Isus Cristos. Atunci lucrurile lumii... Vedeți? Și Cel---Cel care... Închinătorul odată curățit nu mai are conștiința (sau adevărata interpretare a aceleia), nu mai are dorință de păcat. Căci închinătorul odată curățit nu mai are dorință sau conștiință de păcat. El nici măcar nu vrea să păcătuiască să... El va face lucruri greșite. Și imediat ce le-a făcut, el va mărturisi păcatele lui chiar acolo și va spune: „Dumnezeule, iartă-mă; nu am intenționat să fac aceea. Tu știi asta, Tată.” Dumnezeu nu vede deloc aceea, căci el are un avocat. El are o mărturisire și el o face.

Dar omul care merge mai departe și păcătuiește și a spus: „Ei bine, eu aparțin la o biserică; nu contează,” aceea arată că, chiar în el, dovedește

că el nu are ceea ce a spus că are. Nu, domnule. Tu nu poți scoate apă amară și dulce din aceeași fântână. Așa este!

⁷¹ Căci Dumnezeu a făcut o Jertfă să desăvârșească pe fiecare credincios care este în Cristos Isus. Și când noi stăm în prezența Lui, noi nu trebuie să stăm pe contul nostru propriu; noi stăm și Cristos a stat în locul nostru, a luat locul nostru. Și El L-a judecat pe Cristos și nu pe tine și pe mine. Noi am acceptat asta. Noi am acceptat asta. Și dacă voi n-ați acceptat asta în seara aceasta, fratele meu, soră, când voi vedeți agonia și prețul care L-a costat pe Atotputernicul Dumnezeu să obțină sufletul tău salvat, ai putea tu să-L refuzi **pe acel fel de bază**? Cu siguranță nu, sigur tu n-ai putea.

Cu voia lui Dumnezeu, mâine seară vreau să vorbesc despre păcatul de neiertat, ce este să păcătuiești împotriva Duhului Sfânt și niciodată să nu fii iertat.

Acum, fie ca Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne aplecăm capetele doar un moment, dacă organistul sau pianistul vrea să vină un moment. Acum, să ne aplecăm capetele doar un moment.

⁷² Bunul nostru Tată ceresc, văzând că ceasul de pe perete se învârte atât de repede, doar începând să vorbesc despre lucrurile Vieții Eterne și să văd oamenii, Doamne, știind că ei au nevoie... Noi toți avem nevoie, Tată să știm mai mult despre Tine și dragostea Ta.

Te rog, Dumnezeule, fii îndurător cu fiecare persoană de-aici. Eu nu cunosc acești oameni. Tu îi cunoști. Și acum, eu mă rog ca Tu să trimiți Duhul Sfânt în sus și-n jos pe culoar chiar acum. Privește prin audiență și dacă este cineva care într-adevăr știe că în inima lor ei niciodată nu au întâlnit această condiție, să se predea deplin, să moară față de tot din lume și să lase Duhul Sfânt să ia controlul complet, suficient ca să ucidă toate dorințele lumii și lucrurile lumii, Dumnezeule, acordă ca acea persoană să accepte acum pe Fiul Tău preaiubit, să fie umplut cu Duhul Sfânt.

⁷³ În timp ce avem capetele aplecate, eu mă întreb, în audiența de oameni (cu fiecare cu capul aplecat) dacă ar fi o persoană aici care ar spune: „Frate Branham, eu unul, știu că n-am atins niciodată acel loc încă sau mai degrabă nu l-am ajuns. Eu niciodată n-am venit la locul unde să mă am pe mine însumi sub control deplin. Eu încă... Și în inima mea eu---eu șovăiesc. Aș vrea să fiu ancorat, frate Branham, prin Duhul Sfânt cu Cristos astfel ca lucrurile lumii să fie moarte pentru mine. Sunt mici lucruri la care eu doar se pare că nu pot renunța. Roagă-te pentru mine, frate.”

Ai vrea tu, bărbat sau femeie, băiat sau fată să-ți ridici mâna, să spui prin a face asta...? Nimeni să nu privească, doar lăsați-mă pe mine și Duhul Sfânt să facă aceasta. Doar ridicați-vă mâna.

74 Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Altcineva? Altcineva pîmprejur, doar băiat sau fată care nu știe cu adevărat...? Acum, voi sunteți înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Acea este... În regulă. Corect. Acum, altcineva doar ridicați... Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Acea este cîstit. Noi vrem să fim cîstiți. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Acea este---aceea este bine. Spuneți: „Eu---eu---eu vreau, frate Branham. Eu---eu aș vrea într-adevăr... Sufletul meu, eu știu că merg... Aceste mici fire fragile ale vieții pe care merg eu se vor rupe într-una din aceste zile și eu voi plonja în eternitate dincolo. Și Dumnezeu știe că în acea oră că eu vreau să merg în cer. Eu nu vreau să fiu pierdut sau condamnat. Și eu am încercat multă vreme, dar eu încă nu am făcut asta. Roagă-te pentru mine ca eu să accept asta.” Și tu vrei ca Cristos să-și amintească de tine și tu vrei să areți asta așa cum îți ridici mâna.

75 Ar mai fi altcineva acum care nu și-au ridicat mâna, ar vrea s-o facă? Aceasta nu te salvează, cu siguranță nu, dar este un răspuns al conștiinței tale către Dumnezeu care te cunoaște.

Dimineață tu ai putea să nu *mai* fii pe acest pământ; ai putea fi dus. Ca evanghelist și de trei ori în jurul lumii și urmărind milioane de oameni, văzând lucrurile și în contact cu Dumnezeu prin viziune și Duh, dându-mi seama că eu nu aș spune aceasta pentru nimic în lume decât dacă aș ști despre ce vorbesc... Ați vrea doar să vă ridicați mâna, nu spre mine acum, ci către Dumnezeu? Spuneți: „Dumnezeule, amintește-ți de mine. Eu vreau să fiu în regulă când mor; adu-ți aminte de mine, Dumnezeule.”

Este un altul în clădire care și-ar ridica mâna, oriunde? Ridicați-vă mâna. Sunt cam doisprezece, cred. Da, Dumnezeu să vă binecuvânteze; eu îți văd mâna, soră. Ar vrea altcineva să-și ridice mâna? Spuneți: „Adu-ți aminte de mine, Dumnezeule.” Voi nu spuneți: „Adu-ți aminte de mine, frate Branham”; voi ziceți „Adu-ți aminte de mine, Dumnezeule,” așa cum ridicați mâna. Spuneți: „Eu---eu vreau să fiu amintit într-un cuvânt de rugăciune la încheierea acestui serviciu, frate Branham. Eu îmi dau seama că eu sunt departe de a avea natura de păcat omorâtă în viața mea. Eu vreau asta, astfel ca eu să pot fi doar un slujitor al Domnului Isus.”

76 Este un altul care și-ar ridica mâna astfel ca Dumnezeu să poată vedea? Eu voi cere rugăciunea pentru voi doar într-un moment. În regulă. Rămâneți cu capetele voastre aplecate.

Acum, bunule Tată ceresc, dându-ne seama că fiecare cuvânt pe care îl spunem ne va întâmpina la judecată, Tu ai văzut acei oameni care au ridicat mâna lor. Este scris în Cuvânt, Domnul nostru Isus Cristos, că: „Niciun om nu poate veni la Mine decât dacă Tatăl Meu îl atrage.” Atunci acela este un---un semn sigur că Tu ești acolo în această audiență având de-a face cu acești oameni. Ceva a atins inima lor.

Tată, „Niciun om nu poate veni decât dacă Tatăl Meu îl atrage.” Arată că Duhul Tău se mișcă peste inimi. „Și toți care vin la Mine Eu nu-i voi alunga cu niciun chip.” Acela este Cuvântul Tău, Tată. Și iată-i! Ei și-au ridicat mâna. Tu i-ai văzut.

77 Acum, dacă slujitorul Tău nevrednic a aflat har în privirea Ta, eu mă rog ca Tu să-i ierți, Tată. Și chiar din această oră, unde ei stau chiar acolo la locul lor acum, fie ca să plece din această biserică în seara aceasta o persoană nouă. Fie ca Duhul Sfânt doar să se miște peste ei chiar acum și să îndepărteze toată vina și condamnarea și păcatul, toate îndoielile și fie ca ei să devină slujitorii Tăi. Acordă asta, Doamne. Tu cunoști toate lucrurile. Mă rog ca Tu să acorzi asta acum, prin Numele lui Isus. Amin.

Isus a plătit totul.

Tot Îi datorez;

Păcatul a lăsat o pată purpurie,

El a spălat-o, albă ca zăpada.

78 Voi simțiți în seara aceasta... Acest mic altar de-aici este deschis dacă este cineva aici în timp ce noi cântăm un alt vers din acel imn... Dacă ați vrea să veniți jos aici, să aveți rugăciune, păi, noi am fi bucuroși să ne rugăm cu voi. Eu vă iubesc, prietenii mei; aceea este din inima mea. Dacă ar fi ceva, eu niciodată n-aș vrea să-L întâlnesc pe Dumnezeu, eu mai degrabă L-aș întâlni ca un păcătos decât un fățarnic, căci eu aș fi pierdut în ambele feluri. Dar eu nu vreau să stau afară fiind un păcătos și apoi să fiu un fățarnic cu asta. Eu mai degrabă m-aș duce și m-aș da la o parte din cale. Eu vreau să fiu sincer. Și eu iubesc umanitatea. Asta este de ce eu---eu m-am dus în felul în care am făcut-o este pentru că iubesc omenirea. Eu---eu---eu vreau să văd oamenii îndreptați cu Dumnezeu.

79 Și frate, ce puțin... Ce avem noi în această lume? Ei bine, aceea nu ne va face niciun bine. Cum ar fi dacă ar trebui să plecăm în seara asta?

Vedeți? Și doar amânând, amânând, tu poți s-o faci o dată prea mult. Și amintiți-vă, ca frate al vostru...

Acest altar este deschis. Eu vin drept jos aici. Sigur, dacă El vrea să asculte rugăciunea mea să deschidă ochii orbilor, surzi și muți și voi ați auzit asta în jurul lumii. Voi veți vedea asta un pic mai târziu desfășurându-se astfel doar... Dacă El va asculta rugăciunea mea pentru aceea, desigur El va asculta pentru sufletul vostru. Nu credeți voi aceea? Cu siguranță El o va face. Acești slujitori de-aici care Îl iubesc pe Domnul și sunt servitorii lui Dumnezeu...

⁸⁰ În timp ce cântăm Isus a plătit totul, încă o dată, ați vrea să veniți jos și doar să stați în jurul altarului, rugându-vă? Voi vreți să ajungeți mai aproape de Dumnezeu. Voi vreți... voi vreți salvare, vreți să fiți salvați sau căutați Duhul Sfânt să fiți născuți din nou, sunteți invitați în seara aceasta, în timp ce noi cântăm încă o dată. În regulă.

Isus a plătit totul.

Tot Îi datorez;

Păcatul a lăsat o pată purpurie,

El a spălat-o albă ca zăpada.

Câți dintre voi Îl iubiți pe El cu toată inima voastră, ridicați-vă mâinile către El în felul acesta: „Eu te iubesc, Doamne.” Aceea este atât de minunat, aproape o sută de procente de oameni care-l iubesc.

⁸¹ Eu vă apreciez așa de mult, fratele meu, soră, așa de mult. Eu doar vă iubesc cu toată inima mea și aștept să petrec o eternitate fără sfârșit cu voi.

Acum, mâine seară, cu voia lui Dumnezeu, vreau să vorbesc despre păcatul de neiertat, dacă asta este voia lui Dumnezeu. Doar un pic mai departe în jos în capitol. Eu am privit la asta în seara asta acolo, și este doar un pic mai departe în jos. Așadar, noi vom vorbi asta mâine seară, dacă este voia lui Dumnezeu, neștiind ce va face El. Eu aștept după El.

Acum, este vreun bolnav aici? Ridicați-vă mâna, vreun bolnav și în nevoie? Da. Acum, ne aplecăm capele pentru aceia?

⁸² Bunul nostru Tată iubitor, ne rugăm ca Tu să vindecă bolnavii și cei în nevoie aici în adunare în seara aceasta. Gândindu-ne la zile și văzând marele Tău Duh că se mișcă peste oameni și vindecă bolnavii și dă orbilor vederea și ridică-i din târgi, paturi și scaune cu roțile în jurul lumii. Și regi, șefi de stat și monarhi... Lumea scuturându-se și tremurând în seara aceasta sub impactul unei treziri mărețe care mătură țara și oamenii o lasă să treacă pe alături și nu o primesc, întocmai cum ei l-au lăsat pe Fiul lui

Dumnezeu să treacă pe lângă porți și palate, temple și așa mai departe și ei n-au recunoscut că acela era El. Și o, dacă ei ar putea veni înapoi pe pământ în seara aceasta pentru o altă încercare. Dar în timp ce El trece pe-alături în seara asta condamând păcatul în trup, oamenii își ridică mâinile și recunosc că ei nu sunt exact unde ar trebui să fie în Tine, mă rog, Dumnezeule, ca Tu să vindecii fiecare persoană bolnavă de-aici. Fie ca Duhul Tău să fie peste ei și fie ca ei să fie perfect normali și bine.

⁸³ Și acum, Tată, pentru un serviciu de vindecare, noi ne predăm în mâinile Tale. Lasă Duhul Tău să se miște, Doamne, în orice fel în care El așa dorește. Noi așteptăm după Tine, Doamne, să vedem ce vei spune Tu, neștiind în care minut sau în care oră sau în care timp Duhul lui Dumnezeu va pătrunde în noi aici, Doamne și doar va scutura întreaga vale. Ne rugăm ca Tu s-o faci. Dumnezeule, acordă asta. Fie ca aceasta să se facă pentru gloria Ta. Ia-ți glorie din... slujitorii Tăi. Binecuvântează pe fiecare străin din partea noastră, Tată, în Numele lui Isus.

Acum, Doamne, binecuvântează pe fiecare din noi acum. Și acum, noi așteptăm mâine seară... Aduceți pe cineva, telefonați repede și aduceți pe cineva. Noi vrem să vedem... Aduceți-i aici înăuntru. Aduceți-i pe aceia care sunt în nevoie pe saltele și tărgi și așa mai departe, puneți-i aici înăuntru și vedeți ce spune Duhul Sfânt. Vedeți? Noi chemăm păcătoșii acum.

În timp ce ne aplecăm capetele doar un moment și pentru rugăciunea de eliberare, eu voi preda serviciul atunci fratelui de-aici în timp ce voi vă aplecați capetele și fratele...